

Tanıyanlar tanıyır...

Əvvəl özümü sizə tanıdım, sonra da... ürəyimdə şəhidlərə ağı deyim...

Mən Cabir Albantürk – Cabir Səbrulla oğlu Ağaoğlu 1961-ci ilin mayında Qubanın Alpan kəndində müəllim ailəsində anadan olmuşam. Orta məktəbi də elə Alpanda qurtarmışam. Bakı Maliyyə Kredit Texnikumunda göndərişlə 3 aylıq kurs keçərək, 1982-90-cı illər arası, bir müddət Quba Mərkəzi Əmanət Bankında nəzarətçi-xəzinədar vəzifəsində işləmişəm. Meşə və meyvəçilik təsərrüfatı da mənə tanış sahədir.

Özündən demək olmasın, 1983-cü ildən bəri, qələməmdən çıxanlar mətbuatda, ədəbi toplularda çap üzü görüb və görməkdədir. 1997-2000-ci illər arası Qubadakı tarixi “Gülüstan” ədəbi məclisində məni sədr kimi tanıyıblar. 1998-ci ildən üzü bu yana, bir neçə baxış-müsabiqənin qaliblərindən biri olmuşam.

...Bir vaxt həm də “Gənclik”, “Məcməüş-şüəra”, “Ay işığı” ədəbi məclislərinin fəal iştirakçısı, həm də “Qoroskop”, “Türküstan”, “Hürriyyət” qəzetlərinin bölgə təmsilçisiydim. “Qədim Alpan və Albanlar”, “Yaralı Varlığımız” və “Üçüncü nöqtə” kitablarının müəllifiyəm. 2018-ci ilin yazından “Quba-Dərbənd Gülüstanı-İrəm” ədəbi-tarixi yönümlü profil səhifəsinin yazarıyam. Böyük çıxmasın, - yaradıcılığım, istər ədəbi, istər publisistik yazılarım bir çox qəzet, jurnal və toplularda çap üzü görür və inşallah, görəcəkdir.

Qələm cəfakəşi olmaqla yanaşı, çoxu məni fəal ictimaiyyətçi kimi də tanıyır. Belə ki, elə indinin özündə də “Gülüstan” ədəbi məclisinin fəal üzvlərindən biri sayılıram. Özüm haqqında bu qədər.

Hə, az qala yadımdan çıxmışdı – 2002-ci ildən evliyəm, Allah sizinkiləri də saxlasın, bircə övladım var...

Məzarsız şəhidin məzarı şerim...

...ürəyimdə qubar bağlamış... Şəhid ağlarından bir cüt bir təkini, səssiz-səmirsiz... “Qobustan”ın qaya tənhalığında deyəm gərək...

Məzarsız şəhidin məzarı şerim...

alpanlı şəhid Eldar Əmirsultan oğlunun xatirəsinə

Qarsımış ruhunla røyama girdin,
Yuxumda bir ocaq qaladın qardaş.
Mən sənin yerinə yana bimədim,
Bir şeir aqladı buludum,qardaş...

Bu kül qismətinə mələklər ağlar,
Cənnət də ruhunu ovuda bilməz.
Fələklər suçlu tək yasını saxlar
Hesab Allahındı - belə də qalmaz...

Şəhidlik qisməti - nə sevincək dərd,
Bu dərdə dözənin səbri Tanrıdan.
Elin vicdanında bu şerikli dərd,
Qəbrsiz şəhidin qəbri Tanrıdan...

Məzarsız bir hüznün bağlı yasında,
Dərdi ovutmağa göz yaşı gücsüz...
Yaddaş ağrısında qovrular sənsiz-
Doğmalar dönüncə Dərgaha, gec-tez

Millətin dərdinə dözə bilmədin,
Sonlu əzabının nəhayəti bu.
Bundan artığını yaza bilmədim,
Mənə də Tanrının səxavəti bu...

İki şəhid oğul – Şəmsəddin və Sərvərin atası İsnovqışlaqlı Zahid kişiye

Kişi, sən demisən “təki Vətən sağ olsun”!

Vətən məhəbbəti, millət sevgisi
Övlad istəyinə tən gəlib necə...
Sözün Yaradana ata sayğısı
Bizi yazısıyla sınayan gücə...

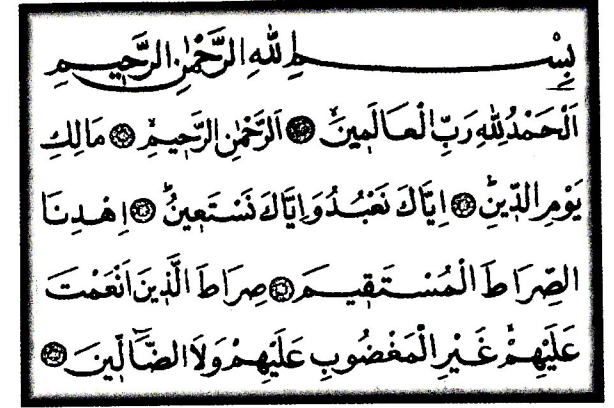
Daşımisan dərdi səbir atında
Gələnler, görənler karıxıb qalıb.
Fəxrin vüğarındı səbir adında,
Bir cüt Ah gözündə duruxub qalıb...

Şəhidlər atası - ucaymış bu ad,
Bu adı bir az da ucaldan oldun.
Ata mərdliyinə oğullar sənəd...
Oğullar əvəzi Ata doğuldun...

Alpanlı şəhid kapitan Aqil Niyaz oğlunun xatirəsinə

Atan el üçün aqladı, sən Vətən üçün,
Şəhidliyin mübarəkdi, Aqil kapitan.
On bir il xidmət etdiyin can Vətən üçün,
İndi də ruhun döyüşür, Aqil kapitan.

Azadlıqda Xudafərin körpüləri,
Şuşa, Laçın ürək açır dilimizdə.
Baş Komandan ordu, millət hünərilə
Gələcəyə çıraqlı tutur, yolumuzda.

Ordumuzun qüdrətinə şahid oldu

ölkələr,

Yoxa çıxdı xəyallardan olar-olmaz,

bəlkələr:

Düşdü qaz tək pərən-pərən marıqdaki

kölgələr,

Əldə Bayraq, dildə Allah, tifaqını silkələr

Yağı düşmən qorxusu – Mübarizlər

Ordusu!!

Daşaltıda düşdüyümüz daş altından

çıxdıq axır,

Düşmənin ilk “zəfər”ini başlarına yıxdıq,

axır!

Ay-ulduzlu bayraqları Şuşamıza taxdıq

axır,

Qarabağın qalasından can Vətənə

baxdıq, axır!